

tefæller gik derhjemme, børnene gik derhjemme, kom ikke i kontakt med det danske samfund, lærte ikke at tale dansk, og det var jo derfor, vi i 2004 besluttede, at vi nu ville gøre en ekstra indsats for lige præcis at hjælpe de her grupper og bryde den onde cirkel, som de var inde i. Det var det, vi gjorde, og det, vi kan glæde os over, er jo, at det har hjulpet, og det er sådan set det, hele manøvren går ud på.

Det, fru Line Barfod er talskvinde for, har vi prøvet, og det virkede ikke. De gik bare derhjemme. Det var, da fru Line Barfod var parlamentarisk grundlag for den tidligere regering, og da foretog man sig ingenting. Nu bliver der gjort rigtig meget, og det er jo det, der ligesom er hele humlen og ideen i forslaget.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 14:55

Line Barfod (EL):

En af de største succeser for integrationen herhjemme er faktisk, at det op gennem 1990'erne lykkedes at få udbygget antallet af vuggestuer og børnehaver og få lavet en kæmpe opsøgende indsats, så det i dag stort set er alle børn i Danmark, der går i vuggestue og børnehave. Det betyder utrolig meget for integrationen. Der mangler stadig væk masser ressourcer, så man også har overskuddet til at sikre, at børnene kommer til at lege med hinanden, lærer hinanden at kende, kommer i hinandens hjem osv., men det har faktisk flyttet sig.

Det, der sker, når man ikke har penge i en familie, er ikke, at børnene så kommer mere sammen med andre børn, men at børnene tværtimod bliver isoleret. De kommer ikke til fødselsdag, for de har ikke de 30-40 kr., der skal til for at købe en lille gave at tage med, og de ville aldrig have råd til selv at invitere de andre børn hjem til fødselsdag. De har ikke råd til at deltage i fritidsaktiviteter, de har ikke råd til at komme i biografen eller på nogen andre måder få nogle oplevelser, der kunne gøre, at de kunne snakke med de andre børn om det. De kommer kun til at opleve det ene nederlag efter det andet, og det fører altså ikke til, at de bliver rigtig gode og engagerede samfundsborgere.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 14:56

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

For ligesom at få debatten tilbage på sporet vil jeg gentage resultaterne.

En SFI-undersøgelse fra juni 2008 viser, at 300-timers-reglen virker efter hensigten. Reglen får personer på langvarig kontanthjælp i arbejde, og undersøgelsen viser, at en tredjedel af de berørte ægtefæller har skaffet sig arbejde, at en tredjedel ikke opfylder det objektive krav om 300 timers arbejde, på trods af at kommunen rent faktisk har vurderet, at de er i stand til at opfylde et krav om 300 timers arbejde, og derfor er den gruppe jo at betragte som reelt hjemmegående.

Så reglen styrker rådigheden ved at motivere til øget jobsøgning, og undersøgelsen viser, at de, som har fået frakendt deres kontanthjælp, søger klart mere arbejde end dem, som ikke har fået kontanthjælpen frakendt. Ca. 45 pct. af de personer, der har mistet kontanthjælpen, søger arbejde, mens kun 24 pct. af de personer, der er blevet varslet om en mulig fratagelse af kontanthjælpen, men ikke har mistet den, søger arbejde. Derudover viser AKF-undersøgelsen, at reglen virkede som et prik på skulderen til de kommunale sagsbehandlere.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:57

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Under min ordførertale spurgte jeg ministeren, hvordan han forholder sig til spørgsmålet om, at vi her i landet ønsker at fremme integrationen, at vi ønsker, at folk, der kommer her til landet, bliver en større del af vores samfund. Når man samtidig kigger på SFI-rapporten, kan man jo se, at langt, langt de fleste mennesker, der bliver ramt af den her regel, både af 300-timers-reglen og også af 450-timers-reglen, jo er folk, der kommer fra andre lande. Det er ikke danskere, det er nogle, der kommer hertil og som ministeren forhåbentlig er enig i skal være en del af samfundet, altså integreres på lige fod med alle andre.

Hvordan tror ministeren at det kan lade sig gøre, når man så samtidig tager pengene fra folk? Vi er i en situation, hvor der er stor ledighed, og der ikke er mulighed for beskæftigelse. Hvordan skulle de mennesker kunne komme tilbage på arbejdsmarkedet, og hvordan forestiller